

การก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจของชนชั้นพ่อค้าในสมัยเอโดะ

ในสมัยโทกูงาวะนั้นมีการเลือกใช้วิธีผสมผสานระหว่างการให้รางวัลกับการลงโทษ ชักจูงใจและมอบอำนาจให้แก่ไดเมียวที่แสดงความจงรักภักดีต่อเอโดะและให้ เป็นเจ้าเมืองของดินแดนที่อยู่ใกล้ และลดอำนาจของพวกที่แข็งขันต่อเขาในซีกเซคิงฮาระ โดยมีให้ปกครองดินแดนชายขอบ ไดเมียวในสมัยเอโดะนั้นมีภาระที่ต้องแบ่งรายได้ไปทำงานสาธารณะรายจ่ายอื่นๆ อีกทั้งยังมีการสร้างภาระทางการเงินของโทกูงาวะต่อไดเมียวเมืองต่างๆ ผ่านระบบตัวประกันที่ต้องให้มีการเวอร์สลัปี ซึ่งทำให้ไดเมียวทุกคนต้องสร้างบ้านพักในเอโดะเช่นเดียวกับในพื้นที่ที่ปกครอง ซึ่งต้องเสียรายจ่ายในการดูแลเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งขบวนการเดินทางระหว่างเมืองของไดเมียวไปที่เอโดะ ก็ใช้ค่าใช้จ่ายสูงมากในการเดินทางแต่ละครั้ง ซึ่งระบบนี้ถือว่าเป็นการควบคุมการเพิ่มอิทธิพลของไดเมียวไปในตัว

อย่างไรก็ตามระบบตัวประกันในสมัยเอโดะนั้นมีผลกระทบสำคัญคือทำให้ญี่ปุ่นเต็มไปด้วยเส้นทางคมนาคมและโอกาสในการค้า ขบวนการไดเมียวได้ทำให้เศรษฐกิจของอาณาจักรเจริญรุ่งเรืองตลอดเส้นทางที่ เคลื่อนผ่านส่งผลให้มีการเติบโตอย่างรวดเร็วของเมืองค้าขายและสถานีการค้า ถึงแม้ญี่ปุ่นจะมีความเจริญแบบเมืองใหญ่มากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก แต่ชนชั้นในสังคมในยุคเอโดะก็แสดงให้เห็นผ่านระบบปราสาท พ่อค้าซึ่งถูกจัดให้อยู่ในชนชั้นระดับล่างสุดนั้นได้ก้าวเข้ามาเป็นมหาอำนาจมากขึ้นในสมัยนี้ ประกอบกับญี่ปุ่นเกิดภาวะเศรษฐกิจชะงักงัน ความยากจนและความทุกข์ยากเริ่มปรากฏยิ่งทำให้ชนชั้นพ่อค้าร่ำรวยขึ้นจากการ ค้าขายที่แสวงหาผลกำไรสูงสุด ต่างกับซามูไรซึ่งอยู่ในชนชั้นสูงนั้นก็กลับขาดแหล่งรายได้ อีกทั้งการที่ประเทศอยู่ในช่วงสงบสุขไม่มีสงคราม ก็ทำให้ซามูไรไม่ได้แสดงฝีมือและขาดความเคารพนับถือจากสังคม ทำให้ซามูไรหรือแม้กระทั่งไดเมียวที่รับภาระค่าใช้จ่ายมากมายต้องหันกลับมา ขอกู้ยืมเงินพ่อค้า เพื่อรักษาอำนาจของตนเองไว้ อีกทั้งซามูไรบางส่วนกลับต้องยอมแต่งงานกับลูกสาวพ่อค้าเพื่อความอยู่รอดถึง แม้จะมีความต่างทางชนชั้นก็ตาม เหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้ยิ่งทำให้พ่อค้าเข้ามาเป็นมหาอำนาจมากขึ้นไปอีกผ่านอำนาจ ทางการเงิน และยกฐานะชนชั้นให้สูงขึ้นผ่านการเข้าไปเป็นเครือญาติของไดเมียวและซามูไร

อีก ทั้งในด้านสังคมและวัฒนธรรม พ่อค้าและการค้าขายก็ทำให้เกิดแหล่งบันเทิงเจริญขึ้นมากมาย เกิดการสร้างงานศิลปะ บทละคร และโรงละครคาบูกิ ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของพ่อค้าและชนชั้นสามัญ อีกทั้งยังเป็นตัวแทนของอาชีพที่เกิดใหม่อย่างการค้าขายและงานศิลปะ ซึ่งโรงละครและบทละครเหล่านี้ก็ได้เป็นที่นิยมเฉพาะชนชั้นล่างเท่านั้น ชนชั้นบนอย่างซามูไรและไดเมียว ก็มีความนิยมวัฒนธรรมเหล่านี้ และมีส่วนสำคัญในการอุปการะส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมของพ่อค้าเหล่านี้ด้วย